

Elżbieta Pohorska, Kazimierz Moskwa

Pysznicza, pow. Stalowa Wola. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 8, 70

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wyróżniono: misy, kubki, czerpaki. Jest to ceramika wygładzana, bogato ornamentowana. Drugą grupę stanowią najczęściej formy garnkowate o schropowanej powierzchni, bardzo rzadko zdobione, wyłącznie dookólną karbowaną listwą czy guzkami na krawędzi wylewu.

PYSZNICA, pow. Stalowa Wola
Stanowisko 1

Muzum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Elżbieta Pohorska /autorka sprawozdania/ pod kierunkiem dra Kazimierza Moskwy. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko grupy tarnobrzeskiej kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu, grób z okresu wpływów rzymskich /znalezisko siekierki neolitycznej/.

Stanowisko znajduje się na niewielkiej wydmie po prawej stronie drogi Stalowa Wola - Pysznica w odległości ok. 1 km od granic Stalowej Woli. Badania miały charakter ratowniczy. Odkryto 402 groby ciałopalne, wyłącznie popielnicowe, które zalegały na głębokości 20-60 cm. Charakterystyczną formę grobu stanowiła popielnica z przepalonymi kośćmi, zwykle nakryta misą. Nielicznym popielnicom towarzyszyły przystawki z reguły pojedyncze. Tylko w jednym grobie odkryto ich sześć. Około 1/4 grobów wyposażona była w drobne przedmioty brązowe i kościany grocik strzały. Występowały one wyłącznie w popielnicach.

Funkcję popielnic pełniły naczynia wazowate, najczęściej zdobione nadziałem brzuśca zakreskowanymi przylegającymi do siebie trójkątami lub czworobokami tzw. wazy nadszańskie. Misy reprezentowane były przez okazy półkoliste i ostroprofilowane, zdobione na dnie kołami współśrodkowymi, zaś przystawki przez czerpaki i naczynia miniaturowe.

Zbadane groby na podstawie ceramiki należy datować na V okres epoki brązu.

Cechą charakterystyczną cmentarzyska jest niespotykane dotąd w grupie tarnobrzeskiej wielkie zagęszczenie grobów.

Podczas robót drogowych w pobliżu cmentarzyska odkryto również pojedynczy, ciałopalny popielnicowy grób z okresu wpływów rzymskich oraz siekierkę z krzemienia pasiastego.

RUDKA BAŁTOWSKA, pow. Lipsko

patrz
neolit